се превърнаха в два притока на Хуанхе!.. /Като се обръща към полуотворената врата/. Влезте, достопочтени гуми! Влезте, храни студенти!

/Влизат Фабен и Чисан/

Фабен – Високопочтена министерска вдовице! Аз разпоредих да бъдат пренесени вещите на студента в градския хотел. Той сам ~~дойде~~ не да засвидетелствува уважението си към двете госпожи...

Чисан /щом чу Ин-Ин, не виждда вече никого и нищо/ – Ин-Ин!..

Ин-Ин – Чисан!

Чисан /като отпрема приветствието на другите, в гласа на вдовицата Чуй/ – Измамата! Срещу главата на Ин-Ин/ – Измамата си е измама за нея. Друго име ~~за нея~~ няма! Тръгнато е да се смята за обещано онова, което е обещано! И нека ми отрежат главата, ако се примиря с измамата и се откажа от онова, което ми е обещано! Аз можех да бъда ~~съм~~ ~~смирен~~ ~~плах~~, докато имах надежда. Можех да бъда ~~съм~~ отстъпчив, докато имаше какво да отстъпвам. Можех да бъда ~~съм~~ разбран ~~/сговорчив/~~, докато